Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

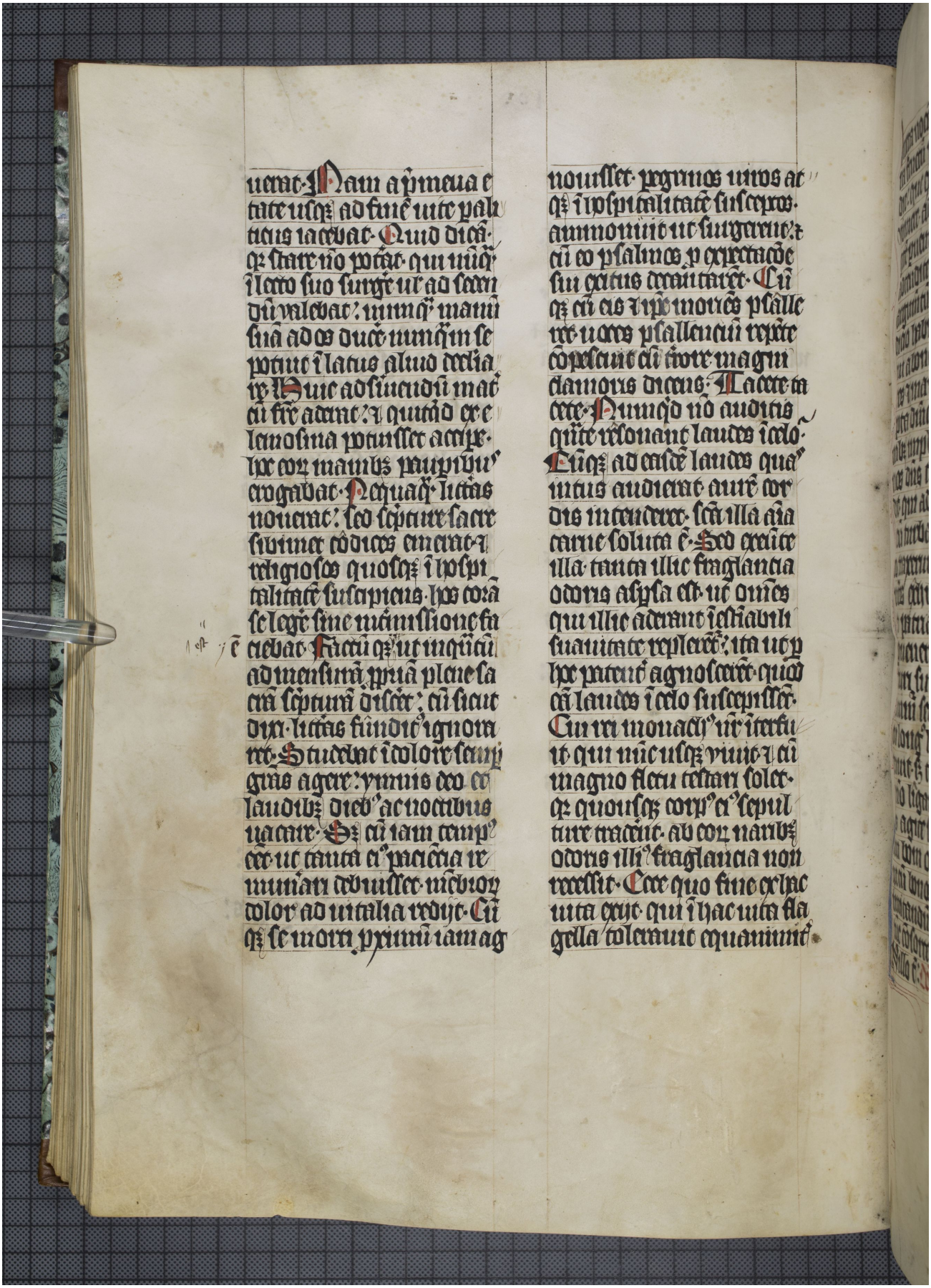

uerat. Nam a primeua e
tate usq; ad finem uite pal
tatus iacebat. Quod dicere
q; stare non potest. qui nudis
lecto suo surgere ut ad scam
dum valebat. unusq; manu
sua ad os ducere unum in se
potuit lectus aliud deli
ri. Huic ad sinendum mat
ri fere adeunt. Quando ergo
eleemosina potuisset accipe
re cor manibus pauperum
erogabat. Nequaq; lucras
nouerat. Sed septem sacer
dotum codices emerat. Re
ligiosos quosq; in ipsa
talitate suscipiens. Ipse coram
se legere sine mansione fa
ciebat. Facti q; ut in quibus
ad mensuram prima plene sa
cra septuma discere. Cui sicut
dixi. lucras fundere ignora
ret. Studebat in dolore semper
gras agere. Vnus deo co
laudibus dies ac noctibus
iacere. Et cum iam tempus
esset ut tanta ei patientia re
munerari debuisset. Mebrorum
color ad uitalia redit. Cum
q; se uidere primum iam ag
nouisset. pegrinos uiros ac
q; in ipsa talitate suscepros.
admonuit ut surgerent. et
cum eo psalmos per expectatione
sui gratus deuotarent. Cum
q; eum eis in ipso nouies psalle
re uiros psallentem repente
conspicant. eum uoce magna
clamorem dicens. Tacete ta
cete. Numquid non audiis
quite resonant laudes in celo.
Cumq; ad easdem laudes qua
uitus audierat aure cor
dis intendere. sed illa aia
carne soluta est. Sed gratie
illa tanta illic fragrantia
odoris aspsa est. ut omnes
qui illic aderant in admirabili
suauitate replerent. ita ut ip
se putarent agnoscere quod
eum laudes in celo suscepisse.
Cum iii monachi ut iterum
ut qui nunc usq; uiuit. eum
magno fletu retetari solet.
et quousq; corpus eius sepul
ture tradunt. ab eo manibus
odoris illius fragrantia non
recessit. Ecce quo fine erpe
uita egit. qui in hac uita fla
gella tolerauit equanimiter.